

Arrest

nr. 64 656 van 12 juli 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn en te handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van X, X, X, X, X en X, op 17 mei 2011 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 18 april 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 juni 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 juli 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE RAEDEMAEKER, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart de Russische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op X.

Verzoekster verklaart de Russische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op X.

Samen zijn verzoekers de ouders van zes minderjarige kinderen, die allen de Russische nationaliteit bezitten en respectievelijk geboren zijn X, op X, op X, op X, op X en op X.

Op 11 maart 2011 dienen verzoekers een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Op 18 april 2011 neemt

de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk verklaard wordt. Dit is de bestreden beslissing, als volgt gemotiveerd:

“Artikel 9ter - § 3 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

Inderdaad maakt betrokkene in zijn aanvraag 9ter een medisch getuigschrift over gedateerd op 17.02.2011. Dit medisch getuigschrift is echter niet opgesteld conform het model vereist door art.9ter §1 van de wet van 15.12.1980 en gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007; bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van dit standaardgetuigschrift.

De aanvraag werd ingediend op 11.03.2011, dus na de invoeging op 29.01.2011 van het KB van 24.01.2011, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art.9ter §3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaardmodel medisch getuigschrift niet samen met de aanvraag werd overgemaakt.

Derhalve is bovenstaande aanvraag onontvankelijk.

Artikel 9ter - § 3 3° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van medisch getuigschrift. Het standaard medisch getuigschrift dd 25.02.2011 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Derhalve is bovenstaande aanvraag onontvankelijk.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel. In het tweede middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het redelijkheidsbeginsel.

Daar beide middelen op elkaar voortbouwen, worden ze samen behandeld.

2.1.1 Verzoekers adstrueren hun middel als volgt:

“Eerste middel: schending van de artikelen 2 en 3 van de wet op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen; schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel;

Aangezien de bestreden beslissing de verblijfsaanvraag van verzoeker onontvankelijk verklaart omdat het standaard medisch getuigschrift niet werd voorgelegd:

Artikel 9ter - §3 3° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

Inderdaad maakt betrokkene in zijn aanvraag 9ter een medisch getuigschriften over gedateerd op 17.02.2011. Dit medisch getuigschrift is echter niet opgesteld conform het model vereist door art. 9ter §1 van de wet van 15.12.1980 en gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007; bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van dit standaardgetuigschrift.

De aanvraag werd ingediend op 11.03.2011, dus na de invoeging op 29.01.2011 van het KB van 24.01.2011, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art. 9 ter §3 -3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaardmodel medisch getuigschrift niet samen met de aanvraag werd overgemaakt. Derhalve is bovenstaande aanvraag onontvankelijk”;

Terwijl door verzoeker twee medische attesten werden voorgelegd bij zijn aanvraag, nl. een standaard medisch attest dd. 25.02.2011 van dr. K. De Ridder (gekend onder stuk 9 bij de aanvraag) en een ondersteunend gespecialiseerd medisch attest dd. 17.02.2011 van dr. B. Philippe (gekend onder stuk 10 bij de aanvraag) (thans gevoegd onder stukken 3 en 4);

Dat het medisch attest dd. 25.02.2011 volledig opgesteld is conform de inhoudelijke en formele vereisten voorzien in de bijlage bij het KB van 24.01.2011;

Dat de bestreden beslissing dd. 18.04.2011 zodoende formeel niet afdoende gemotiveerd is waar gesteld wordt: De aanvraag werd ingediend op 11.03.2011, dus na de invoeging op 29.01.2011 van het KB van 24.01.2011, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art. 9 ter §3 - 3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaardmodel medisch getuigschrift niet samen met de aanvraag werd overgemaakt. Derhalve is bovenstaande aanvraag onontvankelijk;

Dat de bestreden beslissing bovendien een interne tegenstrijdigheid inhoudt, aangezien in een tweede onderdeel gezegd wordt: "Het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid".

Dat de bestreden beslissing alleszins blijkt geeft van een onzorgvuldig onderzoek van het dossier, waarbij de medische attesten dd. 25.02.2011 en dd. 17.02.2011 uit hun samenhang worden gehaald;

Zodat de bestreden beslissing behoort vernietigd te worden wegens schending van de artikelen 2 en 3 van de wet op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en schending van het zorgvuldigheidsbeginsel;

Tweede middel: schending van de artikelen 2 en 3 van de wet op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen; schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het redelijkheidsbeginsel;

Aangezien de bestreden beslissing de verblijfsaanvraag van verzoeker onontvankelijk verklaart omdat het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaardenvoorzien in § 1,4° lid:

Artikel 9ter - §3 3° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; Het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid

Uit artikel 9ter - § 1, 4° lid en artikel 9 ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder de vorm van medisch getuigschrift. Het standaard medisch getuigschrift dd. 25.02.2011 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Derhalve is bovenstaande aanvraag onontvankelijk".

Terwijl door verzoeker twee medische attesten werden voorgelegd bij zijn aanvraag, nl. een medisch attest dd. 25.02.2011 van dr. K. D. (...) (gekend onder stuk 9 bij de aanvraag) en een medisch attest van dr. B. Philippe (gekend onder stuk 10 bij de aanvraag);

Dat het medisch attest dd. 25.02.2011 van dr. K. De Ridder gedetailleerd gemotiveerd is en onder rubriek B duidelijk de aard en de ernst van de ziekte omschrijft: "Aard: Post-traumatisch stress stoornis (n.a.v. oorlogsgeweld)

Graad van ernst met stemmingsstoornissen, cognitieve stoornissen, concentratieverlies, loopt verloren, Aard: aanhoudende lage rugpijn tgv discopathie

Graad van ernst: gestaaft door specialistisch verslag van dr. B. P. (...) dd. 17.02.2011

Dat de bestreden beslissing zodoende formeel niet afdoende gemotiveerd is, aangezien het bij lezing van de motivering van de bestreden beslissing voor verzoeker niet duidelijk is dat verweerder wel effectief kennis heeft genomen van de inhoud van de medische attesten dd. 25.02.2011 en 17.02.2011;

Dat de bestreden beslissing alleszins onredelijk is en verweerder zijn materiële motiveringsplicht heeft geschonden, alsmede het redelijkheidsbeginsel, vermits het medisch attest dd. 25.02.2011, in samenlezing met het medisch attest dd. 17.02.2011, duidelijk beantwoorden aan de finaliteit van artikel 9 ter, § 1 van de vreemdelingenwet en art. 187 van de wet van 29 december 2010, te weten de verzoekende partij een medisch attest te laten voorleggen met afdoende medische pertinentie waarbij in elk geval zowel de ziekte, haar graad van ernst als de noodzakelijke geachte behandeling vermeld worden;

Zodat de bestreden beslissing de artikelen 2 en 3 van de wet op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen schendt, alsmede de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het redelijkheidsbeginsel;"

2.1.2. De verwerende partij repliceert als volgt op de middelen van verzoekers:

"In een eerste middel poneren verzoekers een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen; schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel.

Desbetreffend laat de verwerende partij gelden dat bij lezing van verzoekers hun inleidend verzoekschrift blijkt dat deze daarin niet enkel inhoudelijke kritiek leveren, maar dat zij er ook in slagen de

motieven vervat in de in casu bestreden beslissing weer te geven en daarbij blijk geven kennis te hebben van de motieven vervat in de bestreden beslissing.

De verwerende partij is van oordeel dat o.b.v. deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoekers het vereiste belang ontberen bij de betrokken kritiek (cf. R.v.St. nr. 47.940, 14.6.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.).

De formele motiveringsplicht, vervat in de wetsartikelen waarvan verzoekers de schending aanvoeren, heeft immers geen ander doel dan het in kennis stellen van de bestuurde van de redenen die ten grondslag liggen aan de te zijnen of te haren opzichte genomen bestuursbeslissing, zodanig dat deze in staat is om te oordelen of het zinvol is om daartegen op te komen met de ter beschikking staande rechtsmiddelen (R.v.St. nr. 60.751, 4.7.1996, T.B.P. 1996, 698), terwijl de voormelde vaststelling impliceert dat deze wettelijke doelstelling is bereikt.

De naleving van de genoemde plicht houdt daarentegen geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven (cf. wat inhoudelijke juridische correctheid betreft, naar analogie, Cass., 10.1.1979, Arr. Cass. 1978-79, 522; alsook wat feitelijke correctheid betreft: R.v.St. nr. 44.948, 18.11.1993, Arr. R.v.St. 1993, z.p.; Antwerpen, 16.6.1998, F.J.F. 1998, 693).

Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud daarvan verzoekers het genoemde inzicht verschaffen en aldus volstaat om hem toe te laten de bedoelde nuttigheidsafweging te maken.

De bestreden beslissing is immers genoegzaam met redenen omkleed, aangezien daarin zowel haar juridische grondslag als haar feitelijke grondslag zijn vermeld.

Deze vermeldingen laten verzoeker toe kennis te hebben van de gronden op basis waarvan hun aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van art. 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk werd verklaard en maken dat het doel is bereikt dat met het bestaan van de betrokken formele motiveringsverplichting wordt beoogd.

Het normdoel dat ten grondslag ligt aan de in het besproken middel als geschonden aangeduide wetsartikelen is bereikt en de bestreden beslissing is genoegzaam gemotiveerd.

Verzoekers hun uiteenzetting kan aan het voorgaande geen afbreuk doen, temeer nu verzoekers beschouwingen niet dienstig in verband kunnen worden gebracht met de door hen geschonden geachte rechtsregels.

Gelet op het voorgaande is de verwerende partij de mening toegedaan dat dit aspect van verzoekers hun eerste middel onontvankelijk, minstens ongegrond is.

In antwoord op verzoekers hun kritiek laat de verwerende partij gelden dat de bestreden beslissing uit een dubbele motivering bestaat:

Reden:

Artikel 9ter — § 3 3° — van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

Inderdaad maakt betrokkene in zijn aanvraag 9ter een medisch getuigschrift over gedateerd op 17.02.2011. Dit medisch getuigschrift is echter niet opgesteld conform het model vereist door art.9ter §1 van de wet van 15.12.1980 en gepubliceerd in bijlage bij het KR van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007 ; bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van dit standaardgetuigschrift.

De aanvraag werd ingediend op 11.03.2011, dus na de invoegetreding op 29.01.2011 van het KB van 24.01.2011, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art.9ter §3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaardmodel medisch getuigschrift niet samen met de aanvraag werd overgemaakt. Derhalve is bovenstaande aanvraag onontvankelijk.

Artikel 9ter — §3 3° — van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4° lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van medisch getuigschrift. Het standaard medisch getuigschrift dd 25.02.2011 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Derhalve is bovenstaande aanvraag onontvankelijk.

In hun eerste middel hebben verzoekers enkel kritiek op het eerste motief van de bestreden beslissing en stellen zij dat het voorgelegde medisch attest conform de inhoudelijke en formele vereisten is zoals voorzien in de bijlage bij het KB dd. 24.01.2011.

De verwerende partij benadrukt dat zelfs indien verzoekers hun kritiek als dat het voorgelegde attest conform de bijlage bij het KB van 24.01.2011 terecht zou zijn, dient te worden vastgesteld dat het

overige motief - dat het standaard medisch getuigschrift dd 25.02.2011 geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte toont - de aangevochten beslissing voldoende ondersteunt.

De kritiek van de verzoekende partij heeft immers uitsluitend betrekking op een ten overvloede vermeld gedeelte van de motivering van de bestreden bestuurlijke beslissing. Als zodanig kan zij niet leiden tot het doen aannemen van een schending van de motiveringsplicht vervat in art. 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 of van enige andere rechtsregel, noch kan zij, bijgevolg, een nietigverklaring van de bedoelde beslissing verantwoorden, (zie ook: R.v.St. nr. 155.690, 28 februari 2006; R.v.St. nr. 116.712, 6 maart 2003; R.v.St. nr. 111.882, 24 oktober 2002; R.v.St. nr. 73.094, 17 april 1998)

De in casu bestreden beslissing werd rechtmatig genomen, zonder miskennis van de zorgvuldigheidsverplichting waarvan verzoekers de schending aanvoeren.

Verzoekers hun eerste middel kan niet worden aangenomen.

• *Betreffende een tweede middel van de verzoekende partij*

In een tweede middel poneren verzoekers andermaal een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen; schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het redelijkheidsbeginsel.

Desbetreffend herhaalt de verwerende partij gelden dat bij lezing van verzoekers hun inleidend verzoekschrift blijkt dat deze daarin niet enkel inhoudelijke kritiek leveren, maar dat zij er ook in slagen de motieven vervat in de in casu bestreden beslissing weer te geven en daarbij blijk geven kennis te hebben van de motieven vervat in de bestreden beslissing.

De verwerende partij is van oordeel dat o.b.v. deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoekers het vereiste belang ontberen bij de betrokken kritiek (cf. R.v.St. nr. 47.940, 14.6.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.).

Terwijl verzoeker niet kan worden gevolgd in zijn concrete kritiek dat het medische attest dd. 25.02.2011 van dr. K.D. (...) gedetailleerd gemotiveerd is en onder rubriek B duidelijk de aard en de ernst van de ziekte omschrijft.

In tegenstelling tot hetgeen verzoeker citeert, wordt in het voormelde medische attest enkel het volgende bepaald onder rubriek B :

'Post-traumatische stress-stoornis (NA V oorlogsgeweld)

Met stemmingsstoornissen, cognitieve stoornissen, concentratieverlies, loopt verloren,

Aanhoudende lage rugpijn tgv discopathie'

Er is aldus in het voorgelegde attest geen sprake van een 'graad van ernst' Verzoekers beschouwingen missen feitelijke grondslag.

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid heeft derhalve terecht vastgesteld dat het standaard medisch getuigschrift dd. 25.02.2011 de graad van ernst van de ziekte niet aanduidt.

Art. 9ter van de Vreemdelingenwet luidt immers als volgt:

§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

Aangezien de graad van ernst niet wordt vermeld in de aanvraag om machtiging tot verblijf heeft de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid terecht op grond van art. 9ter, §3, eerste lid, 3° verzoekers hun aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk verklaard:

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk : 1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat; 2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoonst op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in .§1, vierde lid;

Conform art. 9ter, §1, vierde lid van de Vreemdelingenwet dient het medische getuigschrift uitdrukkelijk te vermelden welke de graad van ernst van de aandoening is.

Indien de graad van ernst niet wordt vermeld op het medisch getuigschrift verklaart de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid de aanvraag onontvankelijk in toepassing van art. 9ter §3 van de Vreemdelingenwet.

Terwijl de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd is zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. R.v.St., nr. 101.624 van 7 december 2001).

Zoals gemotiveerd in de bestreden beslissing is het KB dd. 24.01.2011 in werking getreden op 29.01.2011. Derhalve dienden verzoekers bij de indiening van hun aanvraag om machtiging tot verblijf op 11.03.2011 te weten dat het getuigschrift expliciet melding diende te maken van de graad van ernst van de aandoening.

De graad van ernst van de aandoening blijkt niet uit het voorgelegde attest.

De verwerende partij merkt op dat de gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat verzoekers hun aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van art. 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk diende te worden verklaard.

De gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die verzoekers hun concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de terzake toepasselijke rechtsregels, het zorgvuldigheidsbeginsel inclusief.

De in casu bestreden beslissing werd rechtmatig genomen, zonder miskennis van de zorgvuldigheidsverplichting waarvan verzoekers de schending aanvoeren.

Verzoekers kunnen niet dienstig anders voorhouden.

De verwerende partij is de mening toegedaan dat verzoekers hun tweede middel niet kan worden aangenomen."

2.1.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, die onder meer stellen beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk het determinerend motief aan op grond waarvan deze werd genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en naar het feit dat de aanvraag van verzoekers onontvankelijk is, daar geen gebruik werd gemaakt van het standaard medisch getuigschrift zoals vereist door artikel 9ter, §1 van de Vreemdelingenwet en omdat het voorgelegde medisch attest geen uitspraak doet omtrent de graad van ernst van de ziekte van verzoekers.

De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet "verder" te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing "het waarom" of "uitleg" dient te vermelden.

Tevens dient te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een gestandaardiseerde, stereotiepe en geijkte motivering, dit louter feit op zich nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171 en 27 juni 2007, nr. 172.821).

Verzoekers maken niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt om te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

Uit het verzoekschrift blijkt tevens dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissing kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt en verzoekers bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren, zodat dit onderdeel van het enig middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel

bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Verzoekers hebben op 1 februari 2011 een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ingediend. Dit artikel luidt als volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden:

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoonst op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4. De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5. De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6. Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen."

Omtrent het gebruik van het standaard medisch getuigschrift wordt in de parlementaire voorbereidingen gesteld: "Door daarnaast meer precieze eisen te stellen van de informatieve pertinentie van het medisch getuigschrift dat moet worden voorgelegd, wordt de procedure duidelijker gekaderd. Zo zal er een standaard medisch getuigschrift worden voorzien via een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Het medisch getuigschrift dient in elk geval zowel de ziekte, haar graad van ernst als de noodzakelijk geachte behandeling te vermelden, gezien de beoordeling van deze drie gegevens noodzakelijk is wil men de finaliteit van de procedure eerbiedigen. Daarnaast zal o.m. ook expliciet worden vereist dat de betrokkene alle nuttige inlichtingen overmaakt. De aanvraag zal onontvankelijk worden verklaard wanneer de vreemdeling de indieningsprocedure niet volgt (aanvraag via aangetekende brief), wanneer hij niet voldoet aan de verplichting tot identificatie, of wanneer het medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de gestelde voorwaarden." (wetsontwerp houdende diverse bepalingen (I), Parl. St. Kamer 2010-2011, nr. 0771/001, 147).

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers bij hun aanvraag twee medische getuigschriften voegden. Het eerste medische attest van 25 februari 2011 heeft de volgende titel: "FEDERALE OVERHEIDSDIENST BINNENLANDSE ZAKEN Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken MEDISCH GETUIGSCHRIFT bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken." Dit medische getuigschrift bevat volgende onderdelen:

"Aan de arts: Gelieve dit attest te overhandigen aan betrokkene zelf. Hij/zij zal het medisch attest vervolgens zelf aan de desbetreffende Dienst bezorgen.

"NAAM EN VOORNAAM van de patiënt:

GEBOORTEDATUM:

NATIONALITEIT:

GESLACHT:

A/ Medische voorgeschiedenis:

B/ DIAGNOSE: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van Artikel 9ter wordt ingediend (1).

Het is in het belang van de patiënt dat voor elke pathologie stukken ter staving worden voorgelegd (bv. specialistisch verslag).

C/Actuele behandeling en datum van opstarten van de behandeling van de aandoeningen vermeld onder rubriek B:

- Medicamenteuze behandeling/medisch materiaal

- Interventie/Hospitalisatie (Frequentie? Datum van laatste opname?)

- Voorziene duur van de noodzakelijke behandeling

D/Wat zouden de gevolgen en mogelijke complicaties zijn indien de behandeling wordt stopgezet?

E/Evolutie en prognose van de aandoeningen waarvan sprake onder rubriek B :

F/Indien van toepassing: zijn er specifieke noden in verband met de medische opvolging ? Is mantelzorg medisch vereist ?

G/ Aantal bijlagen bij huidig attest:"

Bovenstaande onderdelen werden in het medisch attest eveneens beantwoord. Daarnaast voegden verzoekers de bespreking van de MR-opnamereeksen en het besluit van dokter B.P. van het Algemeen ziekenhuis Sint-Maarten. Dit medisch attest dateert van 17 februari 2011.

De bijlage bij het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals gewijzigd door het koninklijk besluit van 24 januari 2011 geeft het standaard medisch formulier weer dat volgens artikel 9ter, §3 van de Vreemdelingenwet dient gebruikt te worden. Dit formulier draagt de titel: *"FEDERALE OVERHEIDSDIENST BINNENLANDSE ZAKEN Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken MEDISCH GETUIGSCHRIFT bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken."* Dit formulier bevat volgende onderdelen:

"Aan de arts: Gelieve dit attest te overhandigen aan betrokkene zelf. Hij/zij zal het medisch attest vervolgens zelf aan de desbetreffende Dienst bezorgen.

"NAAM EN VOORNAAM van de patiënt:

GEBOORTEDATUM :

NATIONALITEIT :

GESLACHT :

A/ Medische voorgeschiedenis :

B/ DIAGNOSE: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van Artikel 9ter wordt ingediend (1).

Het is in het belang van de patiënt dat voor elke pathologie stukken ter staving worden voorgelegd (bv. specialistisch verslag).

C/Actuele behandeling en datum van opstarten van de behandeling van de aandoeningen vermeld onder

rubriek B :

Medicamenteuze behandeling/medisch materiaal

Interventie/Hospitalisatie (Frequentie ? Datum van laatste opname?)

Voorziene duur van de noodzakelijke behandeling

D/Wat zouden de gevolgen en mogelijke complicaties zijn indien de behandeling wordt stopgezet?

E/Evolutie en prognose van de aandoeningen waarvan sprake onder rubriek B :

F/Indien van toepassing : zijn er specifieke noden in verband met de medische opvolging ? Is mantelzorg

medisch vereist ?

G/ Aantal bijlagen bij huidig attest :"

Hieruit blijkt dat het medisch attest, dat door verzoekers gebruikt werd, helemaal overeenstemt met het standaard medisch formulier dat door de wetgever opgelegd werd. In tegenstelling tot wat de verwerende partij voorhoudt werd niet enkel het medisch attest van 17 februari 2011 voorgelegd, maar ook het standaard medisch getuigschrift zoals door de wetgever opgelegd. Met betrekking tot het eerste motief van de bestreden beslissing, met name dat er geen standaard medisch getuigschrift gebruikt werd, voeren verzoekers terecht de schending van de motiveringsplicht aan, daar uit het administratief dossier blijkt dat eveneens voor het nemen van de bestreden beslissing een standaard medisch attest werd neergelegd. Met betrekking tot het eerste motief van de bestreden beslissing wordt in de nota met opmerkingen gesteld: *"De kritiek van de verzoekende partij heeft immers uitsluitend betrekking op een ten overvloede vermeld gedeelte van de motivering van de bestreden bestuurlijke beslissing."*

Voorts steunt de bestreden beslissing op een tweede motief met name, *"standaard medisch getuigschrift dd. 25.02.2011 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte."* In het medisch standaard getuigschrift van 25 februari 2011 onder punt B wordt gesteld: *"Post-traumatisch stress stoornis (nav oorlogsverleden) Met stemmingsstoornissen, cognitieve stoornissen, concentratieverlies, loopt verloren."* Voorts is er in het tweede medisch getuigschrift ook sprake van een tweede pathologie *"aanhoudende lage rugpijn tgv discopathie L3 – L4."* Ter staving van de tweede pathologie wordt een medisch verslag van 17 februari 2011 aan de aanvraag van verzoekers gevoegd. In het medisch verslag van 25 februari 2011 wordt verwezen naar medisch verslag van 17 februari 2011. In dit medisch attest wordt gesteld *"Duidelijke discopathie L3 – L4 en signaalverlies op T2. Er is een posteromediane discale protrusio op dit niveau met indentatie op de duraalzak momenteel zonder manifest discoradiculair conflict noch lateralisatie. De overige disci zijn normaal. Normaal facetgewrichten."* De Raad wijst erop dat het standaard medisch getuigschrift ingevoerd werd om meer precieze eisen te stellen aan de informatieve pertinentie van het medisch getuigschrift dat voorgelegd moet worden (*Parl.St. Kamer*

2010-2011, nr. 0771/001, 147). Gelet op de informatie opgenomen in de medische attesten van 25 en 17 februari 2011, onder meer dat er sprake is van signaalverlies op T2, kan de verwerende partij niet zonder meer stellen dat het standaard medisch getuigschrift geen enkele uitspraak doet omtrent de graad van ernst van de ziekte. Daar in het standaard medisch attest expliciet verwezen wordt naar het attest van 17 februari 2011 kan de verwerende partij zich om de graad van ernst te beoordelen niet louter steunen op het attest van 25 februari 2011. Voorts laat de verwerende partij ook na te preciseren wat ze onder de 'graad van ernst' precies verstaat. Verzoekers voeren terecht de schending van de materiële motiveringsplicht aan.

Het middel is in die mate gegrond.

Aangezien een aangevoerd onderdeel van het middel tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leidt, bestaat er geen noodzaak om de schending van de overige aangehaalde bepalingen of beginselen te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 18 april 2011, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juli tweeduizend en elf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN